

[Svend Aage Jensen]

den enkelte i så stort et omfang som muligt at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, hvorfor dette element i stor udstrækning svarer til, hvad CD tidligere har foreslået.

CD er tilfreds med det foreliggende lovfor-slag, som er et godt værktøj både i forbindelse med etablering af jobrotation og en imøde-kommelse af mange forældres ønske om mulighed for at gå hjemme, medens børnene er små, og til imødegåelse af de øgede krav til ud-dannelse og færdigheder, som fremtiden stiller til arbejdskraften.

CD støtter lovforslagene.

Jørgen Estrup (RV):

I betragtning af de temmelig mange negative bemærkninger fra i hvert fald en del af salen – specielt Venstre og De Konservative – kan det godt være, at det er på sin plads at komme med en indrømmelse her i starten.

Dette er ikke miraklet, der løser arbejdslø-shedsproblemet. Det tror jeg ingen på rege-ringssiden vil påstå, og det vil vi heller ikke i Det Radikale Venstre. Vi vil ikke engang sige, at det er en revolution, for det er det heller ikke. Men det er en fortsættelse af en god linie, som har været lagt et stykke tid, og som vi nu på en række punkter får styrket, nemlig den linie, der hedder, at der skal gives øgede mulighed for at være aktiv under et ledigheds-forløb, og at vi i så stort omfang, som det over-hovedet er muligt, skal begrænse passiviteten i ledighedsperioder.

Det mener jeg er det overordnede budskab i denne reform – og reform synes jeg at det er. Der sker i hvert fald nogle afgørende ændrin-ger på dagpengesiden, som betyder, at man sender nogle andre signaler ud. Og signaler er nu engang vigtige, for det er det, der skaber inspiration og motivation hos nogle af dem, der er brugere af systemet.

Jeg tror, det er vigtigt at sige til de ledige, at det, vi koncentrerer os om i den nye ordning, er at give nogle forbedrede muligheder, give nogle bedre kvalifikationstilbud, at åbne for de lediges eget initiativ, samtidig med at vi under-streger, at det er ikke nogen god idé at spekulere for meget i, om dagpengeperioden bliver lidt kortere eller længere, sådan som det var typisk i det gamle system, og sådan som det jo lå meget indbygget i, at man fik ret til en for-øget dagpengeperiode, hvis man fik beskæfti-gelse, der var støttet.

Den falder væk nu, og vi får altså den fast-lagte, endelige dagpengeperiode på 7 år, eventuel med 2 års forlængelse for orlovsperiode, idet udfaldet af forsøget jo igen vil afhænge af revisionen af orlovsloven.

Der er altså nogle nye signaler og dermed også efter radikal overbevisning et bedre og et mere anvendeligt dagpengesystem. Men det er også et dagpengesystem, der for det andet fører til en klarere understregning af de rettighe-der, som de ledige har i systemet, og de pligter, som de ledige har i systemet.

I stedet for som i det gamle system, hvor man i høj grad betjente sig af målsætninger og ønsker om, hvordan indsatsen skulle være, er der nu en række klare rettigheder for de ledige. Og det tror jeg også vil gøre det lettere både for brugerne af systemet og for dem, der skal til-rettelægge det: Man ved, hvad det er, der skal til.

Der lægges for det tredje vægt på en tidlig indsats, f.eks. jo gennem kravet om en indivi-duel handlingsplan. Det tror jeg vil gøre det lettere at gribe begyndende langtidslidighed i opløbet og gøre det muligt for de ledige at finde en ny placering på arbejdsmarkedet.

Så er der som det fjerde en klar understreg-ning af en udvikling, som vi længe har tilstræbt i forbindelse med forlig om orlovsordninger, nemlig at det også er de beskæftigede, der skal forsøge at tilpasse sig, at det ikke kun er hos de ledige, tilpasningen skal ske, og at vi skal for-søge at finde et system, der gennem orlovsmuligheder og rotationsordninger på arbejdsmar-kedet betyder, at de beskæftigede kvalificerer sig bedre og samtidig åbner for plads til de le-dige. Det er noget af det, som rummer en frem-tidssikring af arbejdsstyrkens kvalifikationer.

For det femte vil jeg godt nævne, at der bli-ver større muligheder for, at de ledige selv-stændigt kan udfolde et initiativ. Det sker gen-nem udbygningen af orlovsmulighederne, det sker gennem en mulighed for, at man uden at skulle tænke over, om der er økonomiske kon-sekvenser af det, kan tage også de mindre job, som tilbyder sig.

Jeg tænker her først og fremmest på det, som vi kommer til at drøfte under næste sag på dagsordenen, nemlig supplerende dagpenge. Det er et længe næret ønske, der her bliver op-fyldt, i hvert fald et radikalt ønske, men det ligger selvfølgelig også i ordningen om at kun-